

Forslag

til

Lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 13. december 1957.*)

§ 1.

I lov nr. 28 af 18. februar 1937 vedrørende personlig skat til kommunen, således som denne lov er ændret ved lov nr. 108 af 31. marts 1938, lov nr. 392 af 12. juli 1946, lov nr. 83 af 8. marts 1949, lov nr. 149 af 31. marts 1949, lov nr. 20 af 27. januar 1950 og lov nr. 124 af 13. april 1954, foretages de i nedenstående §§ 2-12 angivne ændringer.

§ 2.

I lovens § 3, stk. 1, indsættes som nyt punkt b:

„b. Fremmede magters gesandter og gesandtskabspersonale, alt for så vidt der ikke er spørgsmål om indtægter af den i § 29 omhandlede art. Det samme gælder konsularembesdmænd, der ikke er danske statsborgere. Den her hjemlede undtagelse fra pligten til at svare personlig kommuneskat skal dog kun gælde i det omfang, hvori de pågældende efter de i statsskattelovgivningen indeholdte regler er fritaget eller fritages for beskatning til staten.“

Punkt b. til e. ændres til punkt c. til f.

§ 3.

Lovens § 5, stk. 2 og 3, affattes således:

„Stk. 2. Skattepligten for en skatteyder, der opgiver sin bopæl her i landet, ophører ved udgangen af det kvartal, i hvilket afrejsen til udlandet har fundet sted. Den del af det helårlige skattebeløb, der forholdsmæssigt vedrører tiden indtil dette

tidspunkt, kan i så fald forlanges betalt inden bortrejsen.

Stk. 3. Den skatteyder, der uden at opgive sin bopæl her i landet tager midlertidigt ophold i udlandet, er efter bortrejsen skattepligtig til den kommune, hvori han har bopæl. Opgiver den pågældende under sit ophold i udlandet sin bopæl her i landet, ophører skattepligten ved udgangen af det kvartal, i hvilket bopælen opgives.“

§ 4.

Lovens § 8, stk. 1-3, affattes således:

„Stk. 1. Den indkomstansættelse, der lægges til grund ved beregningen af skat til staten, med eventuel nedsættelse i henhold til § 23, stk. 7, i lov nr. 149 af 10. april 1922, skal også lægges til grund for ligningen af skat til opholdskommunen.

Stk. 2. I tilfælde, hvor en skatteyder ikke er ansat til indkomstskat til staten for vedkommende skatteår, foretages der en særlig ansættelse af den indkomst, der vil være at lægge til grund for ligningen af skat til opholdskommunen. Denne ansættelse foretages af den kommunale ligningsmyndighed og sker efter de i statsskattelovgivningen indeholdte regler om opgørelse af den indkomst, der lægges til grund for ansættelse til statsskat. De i statsskattelovgivningen indeholdte regler om adgang til klage over en foretagen ansættelse finder tilsvarende anvendelse. Forinden ansættelsen skal der ved tilsendelse af selvangivelsesblanket gives den pågældende adgang til at selvangive

*) Se tillæg A. sp. 451; tillæg B. sp. 209 og 249; Folketingstidende: fremsættelsen sp. 564, 1. behandling sp. 816, 2. behandling sp. 1494, 3. behandling sp. 1749. (Lov nr. 285 af 14. dec. 1957).